

кварталі, хоча перший квартал, по суті, вже втрачено. Якщо взяти цей сценарій за базовий, як роблять більшість аналітиків, вплив на Україну буде негативним, але обмеженим. Проте наразі ключовим питанням економічного прогнозу залишається глибина і тривалість спаду до 2020 року.

Список використаних джерел

1. Forecasted global real Gross Domestic Product (GDP) growth due to the coronavirus (COVID-19), from 2019 to 2021 // Statista. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://www.statista.com/statistics/1102889/covid-19-forecasted-global-real-gdp-growth/>.

2. Post Covid-19, can emerging markets capitalise on a shift in manufacturing away from China? // Oxford Business Group. [Електронний ресурс]. - 2020. – May. - Режим доступу: <https://oxfordbusinessgroup.com/news/post-covid-19-can-emerging-markets-capitalise-shift-manufacturing-away-china>.

3. Нафтові війна і мир: російсько-саудівське протистояння завершилося, але чого це вартувало Кремлю? // Радіо Свобода. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://www.radiosvoboda.org/a/%D1%96skorochennya-vydobutku-nafty-putin/30559644.html>

4. М.Г. Покидченко. Существует ли экономический цикл? // КиберЛенинка. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <https://cyberleninka.ru/article/n/suschestvuet-li-ekonomicheskij-tsikl/viewer>

5. Кузьменко В.П. Теорія економічних циклів і глобальна фінансова криза. // Інститут Еволюційної Економіки. [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://iee.org.ua/ua/publication/146/>

Вишнівська Р.⁷

ВПЛИВ BREXIT НА ЛОНДОН ЯК ФІНАНСОВИЙ ЦЕНТРУ СВІТУ, ЄС ТА РУШІЙНУ СИЛУ ФІНАНСОВОГО СЕКТОРУ ВЕЛИКОБРИТАНІЇ

Питання євроінтеграції Великобританії протягом довгих років викликало безліч суперечок в колах економістів та політиків. Від праць Дайнена Д. «Дедалі міцніший союз» та Зідентопа Л. «Демократія в Європі» до суперечок між Борисом Джонсоном та Девідом Камероном. Зараз, коли Великобританія 31 січня 2020 року офіційно покинула ЄС, ми будемо спостерігати ряд наслідків. Особливо це подія вплине на Лондон – як фінансовий центр.

Лондон має такі риси, як: здатність швидко реагувати на фінансові виклики та фінансові інновації; центральну позицію на міжнародному євровалютному ринку; добре налагоджена система міжнародному лістингу цінних паперів; спеціальні знання його учасників тощо.

У Лондоні розміщено 48,9% світового процентного обороту за позабіржовими оборотами (ОТС) та 40,9% валютного обороту (FX). На противагу цьому, інші європейські країни відіграють лише порівняно невелику роль на світових ринках: Франція займає 7,3% ОТС та 2,8% FX. На нього припадає 70% вторинного ринку облігацій, 50% ринку деривативів, 41% ринку обміну іноземних валют, 20% банківського кредитування. [1;2].

Ще після референдуму в 2016 році відбулося найбільше одноденне падіння фунта з часу введення вільно плаваючих курсів валют. В цей період банки, страховики тощо перенесли понад трильйон євро активів, таких як деривативи та облігації, з Лондона на континент. З 2016 по 2018 рік зайнятих у банківській справі та страхуванні, зменшилася на 3 000.

Для ЄС наслідком «Brexit» може стати послаблення фінансового статусу регіону в світі та зменшення стійкості європейської фінансової системи. Вихід Лондонського фондового ринку за межі ЄС дозволить не тільки США, але і країнам Південно-Східної Азії посунути ЄС з провідних позицій. В «континентальній Європі» банківський сектор в чотири рази перевищує фондовий; також негативно вплине втрата британського фінансового нагляду в межах Банківського Союзу ЄС на користь більш м'якої німецької або французької політики.

Однак, не зважаючи на це, Брюссель активно розробляє стратегію, яка має призвести до втрати Лондоном звання фінансового центра Європи. Наймовірніше найбільше постраждає ринок капіталів, який має сильних конкурентів в ЄС, таких як Euronext і Deutsche Borse. Ринок акцій буде розподілений між біржами Euronext. А ось з ринком деривативів ситуація цікавіша. Ринок деривативів і облігацій (продуктів сек'юритизації) залишаються в Лондоні, гідних реципієнтів цих ринків в ЄС немає. Можна зробити висновок, що найбільше виграють від нестабільності в Лондоні інші фінансові міста Європи. [2].

В 2019 Лондон залучав більше транскордонних інвестицій у комерційну нерухомість, ніж будь-яке інше місто. Він обігнав Нью-Йорк як місце для фінансування інвестицій і збільшив своє

⁷ студентка 2-го курсу спеціальності «Міжнародні економічні відносини», Інститут міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Науковий керівник: Фаренюк Н.В., к.е.н., доцент кафедри міжнародних фінансів.

домінування на світовому валютному ринку на 6,6 трлн щоденних валют. Наведені факти, що свідчать про те, що Лондон розширив свій вплив як міжнародний фінансовий центр, що є однією з найбільших загадок кризи Brexit.

В результаті виконаного дослідження, можна зробити наступні висновки. По-перше, стурбованість щодо впливу коливань в Лондоні на економіку ВБ є обґрунтованою, адже фінансова індустрія є, безумовно, надзвичайно впливовим сектором британської економіки, вона вносить 12 відсотків до загального ВВП Великобританії, створює понад два мільйони робочих місць і є найбільшою експортною галуззю країни, що становить майже 50% від торгового сальдо Великобританії на 31 млрд. дол. Негативно впливає втрата більш ніж 500-ма фірмами ВБ можливості продавати свої продукти та послуги в інші країни ЄС без необхідності отримати ліцензію (паспортні правила). Також в Сполученому Королівстві побоюються відтоку кваліфікованих кадрів, завдяки яким протягом довгого періоду Лондон займає чільне місце. Врешті-решт, короткотерміновий вплив регуляторної невизначеності може затягнутися та створити проблеми. Британії потрібно буде змінити або перепідписати понад 40 років регламентів та торгових угод з ЄС. Однак Brexit цілком може сприяти тому, що гравці переосмислять способи їхньої діяльності та створять справжню фінансової системи та правову базу 21 ст., яка використовує Big Data, Artificial Intelligence тощо.

По-друге, Brexit неоднозначно вплине на ЄС, з одного боку більше влади отримають інші фінансові гравці Європи – Цюрих, Франкфурт, Відень, шляхом поділу між собою «лондонського пирога». З іншого боку, відносини фінансових секторів ВБ-ЄС тісно переплітаються. Британські банки позичили майже 1,4 трлн доларів компаніям та урядам ЄС. Значна частина фінансових заходів, які здійснюються в Європі, здійснюються з Лондона (87% співробітників інвестиційних банків США працюють у Лондоні, 76% паспортизації ринку фінансових деривативів було проведено в ВБ). [3].

По-третє, в світовому масштабі Лондон залишатиметься важливим фінансовим центром. Він пережив 1930-ті і дві світові війни, переживе й Brexit. Ймовірно, Лондон стане офшорним центром, відносно більш вразливим до політичних рішень, прийнятих в інших місцях, особливо в євросоні. Це залежатиме, від того, якою моделлю розвитку скористається ВБ (Норвежською, Швейцарською чи Канадською). Якщо лондонці зможуть завдяки новій правовій базі та фінансовим інноваціям створити сприятливу екосистему для фінансових фірм, в довгостроковій перспективі Лондон ні на крок не віддалиться від свого центрального положення на глобальному фінансовому ринку.

Список використаних джерел

1. Рогач, О., П. Дзюба. Міжнародні портфельні інвестиції. Підручник. К, 2016, ВПЦ Київський Університет., 916 с.
2. The Impact of Brexit on the Financial Services Sector [Електронний ресурс] // AECOM. – 13.03.2020 – Режим доступу до ресурсу: <https://www.toptal.com/finance/market-research-analysts/brexit-and-its-effect-on-the-uk-european-and-global-financial-sector>
3. London retains global finance throne amid Brexit chaos [Електронний ресурс] // AECOM. – 13.03.2020 – Режим доступу до ресурсу: <https://www.reuters.com/article/uk-britain-eu-finance-analysis/london-retains-global-finance-throne-amid-brexit-chaos-idUSKBN1WU018>
4. Офіційний сайт International Data Corporation

Вольвач В.⁸

ОСОБЛИВОСТІ РОЗВИТКУ РИНКУ НАФТИ У 2020 РОЦІ

Протягом останніх трьох років світові ціни на нафту регулював альянс ОПЕК+ на чолі із Саудівською Аравією. Поширення коронавірусу і зниження попиту на нафту призвели до падіння цін на «чорне золото». Найвища ціна цього року була 3 січня, коли барель нафти марки Brent коштував 68,64\$, а на початку березня близько 50 \$/бар [1].

Спалах коронавірусу став першим «чорним лебедем» для світової економіки. Спочатку Китай, а згодом і весь світ відчули скорочення ВВП, зниження ділової активності, падіння туризму, призупинення авіаперевезень та проблеми з фінансами. Цей спад економічної активності, у свою чергу, призвів до зменшення попиту на нафту, джерело енергії, тому відбувалося поступове зниження ціни на 27% протягом 2 місяців.

Зазвичай таке становище нафтових компаній змушує виробників, зокрема ОПЕК, сповільнити їх виробництво, щоб спробувати підвищити ціни. Наприкінці першого тижня березня країни-експортери зібралися разом, щоб стримати це зниження. На зустрічі ОПЕК+ Саудівська Аравія

⁸ Студентка 2-го курсу спеціальності «Міжнародні економічні відносини», Інститут міжнародних відносин Київського національного університету імені Тараса Шевченка.

Науковий керівник: Підчоса О. В., к.е.н., доцент кафедри міжнародних фінансів.